

Treffet, fenomenet og plassen Burud

Innsendt av Motorhistorisk Klubb Drammen

Burud, ei lita stasjonsgrend på Randsfordsbanen. 50 meter over havet i vakre Øvre Eiker kommune, Buskerud Norway. Stasjonen ble åpnet i 1875 og helt fram til 2001 kunne man stige på og av toget her. Til NSB måtte legge ned de fleste stasjoner fordi det er for dyrt å stoppe. Men når sorgen av en tapt jernbanestasjon, en tapt dagligvareforretning og et nedlagt mobiliseringslager hadde leget seg, hva kom så? Jo, da kom Norsk Motorhistorisk Senter – på folke-

munne bare Burud. Motorhistorisk Klubb Drammen har gjort Burud verdenskjent. Verdenskjent i Norge om ikke annet. Njaa – det har vært besøkende fra både USA, England, Tyskland, Italia og en haug andre land også. Så definitivt verdenskjent.

Burud-treffet er egentlig et årlig motorsykkel-treff, men på Burud er det stadige treff, repeterende treff. Treff hver onsdag, hele året. Treff på lørdager og treff på søndager. Treff på tirsdager, treff før solen står opp på torsdager.

Det er en form for treff nesten hver eneste dag året rundt.

Disse treffene samler på det meste langt over 200 kjøretøyer og 4-500 mennesker. På elleve mål tomt er det til tider like trangt som bildekket på danskebåten. Det er like mange underlige personligheter som vi finner på danskebåten også. Eller på Ullared for den saks skyld. Og hva møtes de for? De møtes jo for å beskue vakre kjøretøyer, i et spenn fra Yamaha QT og Tempo trå-meg-ihjæl til Scania Vabis og Peterbilt med

semi. Og fra T-Ford til Porsche RS og Ferrari. De møtes for å diskutere tekniske løsninger, tekniske problemer og tekniske finurligheter, men mest for å være sosiale og pleie vennskap. Noen små duppeditter eller hele biler kan bytte eiere på en vanlig treffkveld. Man etablerer nye vennskap og bedriver kameratslig mobbing og sleivspark.

En gang for ikke så veldig lenge siden fantes det en kiosk i en blindvei i Drammen. Dalen Kiosk. Et samlingssted for alle med motor- ➔

interesse, for alle som hadde lyst på ei pølse. Med Braathen-pølser, varm løk, gode svære brød og hjemmelaget sennep. Det er knapt noen fra Drammen og omkringliggende områder som ikke har besøkt Dalen Kiosk. Nedlagt ble den i 2011, og den ble stående som et stumt minne om svunnen tid. Minne om gode pølser, som minne om venner som møttes, om klining i biler med ulike følger. Mang en drammenser er nok skapt etter et møte på Dalen Kiosk. Hvis vi trekker det litt langt.

Denne kiosken som alle kjente forsøkte Motorhistorisk Klubb Drammen å gi et evig liv på Burud. Fordi det var kulturminnet Dalen Kiosk ville politiet følge en eventuell fire og en halv meter bred spesialtransport på dugnad. En lastebileier ville kjøre den svære kiosken gratis og Statens Vegvesen sa at selvfølgelig ville de stenge E134 gjennom Strømsåstunnelen mens det pågikk. Vi lyktes ikke, vi fikk ikke kjøpe. Dalen Kiosk råtner nå der den står. Nå er den arena for grevling, veps og kjøttmeis. Så da snudde vi nesa en annen vei. På Noresund fant vi en annen kiosk. Den ble gratis brakt til Burud av en av Terje Tandbergs biler med sjåfør.

Denne kiosken er nå restaurert og påbygget, fått innlagt vann og parkett på gulvet, nytt tak, betalingsterminal og Vipps. Denne kiosken er selve midtpunktet i treffene på Burud. Ikke en dag uten kø. En av de få køene folk liker å stå i. Der pølser, is og glasscola lempes over disken i høy hastighet. Sammen med nykøkt kaffe, vafler og digre kladder med syltetøy. Kan hende er vi delskylde i innsnevrede årer, sprengete badevekker og flekkete skjorter, men du verden hvilken glede disse ulike fett- og sukkerartene sprer blant de besøkende.

Hvem er så alle som besøker dette stedet? Det finnes ikke et konsist og godt svar på det. Men helt sikkert er det at den faste menigheta alltid er til stede. Menigheta teller mer enn én skrue, her er originaler fra langt-innskauen, originaler av den urbane sorten og originaler som er klin

umulig å definere. Her kommer folk på motorsykler for å nyte synet av vakre tekniske innretninger og bruke litt av sin gasje i den nevnte Burud-Dalen Kiosk. Og kanskje smugtitte litt på damene? Hit kommer foreldre med små gutter og jenter med øyne så store som tallerkener, og hit kommer nysgjerrige mennesker som hadde begynt på skolen når depresjonen på Wall Street åpenbarte seg i 1929. Disse som synes det er en strålende opplevelse å få se igjen en trykk-koker og en gammel vaske maskin på museet. Også kommer noen helt vanlige A4-folk til og med. Attpåtil noen nytere av tobakk kan man oppdage med litt flaks.

Så har vi alle treffene på treffstedet. Mopeder, scootere og mo-

torsykler. Det er merketreff og løp. Med og uten fruer og sidevogner. Det har vært lav overflyging med Dakota. Transporthistorikerne har fylt plassen til randen. Det har vært treff for utenlandske gærninger som trodde de kunne beherske norsk vinterføre. Det er treff for Lions og Rotary, gamlehjem, barnehager og politikere. Vi har hatt Treff til 1000 og sportsvogntreff flere ganger. Og modellbiler og A-Forder og Folkevogner. Vi har møljetreff og grilltreff. Sammentreff og slumpetreff. Treff for traktorer og motorsager. Og markeder.

Er det noe rart stedet blir omtalt i paradisiske vendinger? Nei det er ikke det... Vi har jo både prester og predikanter som frekventerer stedet. Her er lærere og

purk, fiskehandlere og en og annen skattesnyter sikkert. Det ble fleipet om behov for tilleggsjord for tre-fire år siden. Fleipen ble til et behov og uavhengig av hvilken gud man eventuelt setter sin lit til, så ble vi bønnhørt. Pareringsplass for hundre moderne biler ble opparbeidet utenfor treffplassens gjerder.

Burud har blitt en institusjon innenfor den motorhistoriske bevegelse. Dette er treff-stedet med verdens aller største T.

Når er neste treff? Jo, det er tel onsdå'n. Det er med ubeskjeden stolthet det ønskes velkommen til treff. Det tar forhåpentligvis aldri slutt.

Se www.mhkd.no

